

ת"פ 50883-12-16

בית המשפט השלום בתל אביב-יפו

ברק כהן

בעניין:

ערן ורד

ע"י ב"כ משה סרוגוביץ, עו"ד (מ.ר. 43621)
 מטעם הסניגוריה הציבורית מחוז תל-אביב
 ת.ד. 704, ראש העין 4810601
 טלפון: 03-7791197, נייד: 054-4258529
 פקס: 153-3-7791197

המבקשים

נגד

03/02/2019	החלטה
50883-12-16	בקשה 126 בתיק
ש' שמואל מלמד	
להעביר לתגובת פמת"א ובנק לאומי. <u>המשיבה</u>	

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)
 משרד המשפטים, תל אביב

בנק לאומי לישראל בע"מ

שמואל חנן פרידמן, עד תביעה מס' 72
 זוהר קופרברג, עד תביעה מס' 37

המשיביםבקשה למתן צו להמצאת מסמכיםלפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

מוגשת בזאת בקשה נוספת למתן צו להמצאת מסמכים למשיבים, ע"ת 37, 72 ולמעסיקם באותה העת, בנק לאומי לישראל בע"מ, המורה למשיבים להעביר לבית המשפט הנכבד העתק מלא ומושלם של כל חומר הנמצא בידי המשיבים המכיל תיעוד של פעולות חקירה ומעקב כלשהן, בין שבוצעו על ידי המשיבים בעצמם (כולל בנק לאומי ומי מעובדיו או נציגיו) ובין שבוצעו באמצעות אחרים מטעמם (כגון חוקרים פרטיים או קבלני משנה אחרים), כנגד מי מן המבקשים, הנאשמים האחרים בתיק ו/או כנגד פעילים אחרים של "באים לבנקאים".

החומר המבוקש והרלוונטיות שלו לקו ההגנה

1. בקשה זו היא בקשת המשך לבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי שהוגשה על ידי המבקש, ערן ורד, ואליה הצטרף המבקש ברק כהן ואשר נדונה בפני בית המשפט הנכבד במסגרת דיון ביום 30.12.18 והוכרעה על ידי בית המשפט הנכבד בהחלטה בכתב מיום 2.1.19.

2. במסגרת הבקשה הקודמת, התבקש קבלת כל חומר שנמצא בידי עד התביעה, החוקר הפרטי סם זוננשיין (ע"ת 41), אשר מכיל תיעוד של חקירות או מעקבים שבוצעו על ידי החוקר הפרטי כנגד המבקשים. זאת בעקבות חומר החקירה בתיק שהצביע עליו כעל מי שניהל מעקבים וחקירות שכאלה. כאשר העד הצהיר כי אין בידי חומרים שכאלה וכי החומרים הועברו כולם למזמין החקירה, בנק לאומי לישראל בע"מ, התייצבו לדיון נציגי בנק לאומי, עם החומר המבוקש בבקשה.
3. נציגת בנק לאומי בדיון, עו"ד אפרת ברזילי, טרחה והדגישה בדיון, מספר פעמים, כי החומר שהובא על ידה ולאחר מכן נמסר למאשימה ולבית המשפט הנכבד לעיון הוא החומר "כפי שהוגדר ברישא לבקשה. במסגרת הזאת, נמצא חומר." (עמ' 1693 לפרו' בשורה 19). כלומר, כי בנק לאומי הביא עימו אך ורק חומרים שסופקו לו על ידי החוקר הפרטי הספציפי מר זוננשיין, שהבקשה המקורית הייתה מופנית כלפיו. זאת בניגוד לחומרים אחרים שנראה שקיימים ברשותו של בנק לאומי בהקשר זה שלא סופקו על ידי החוקר האמור.
4. בעקבות הסתייגות זו של נציגת בנק לאומי בדיון, ולאור דלות החומר שנמסר, מסיקים המבקשים כמסקנה סבירה ביותר, שלא נאמר וודאית, כי בידי בנק לאומי תיעוד נוסף ומקיף יותר של חקירות ומעקבים שבוצעו כנגד המבקשים או כנגד הנאשמים האחרים או כנגד פעילים אחרים של "באים לבנקאים". בין אם בוצעו על ידי מחלקת החקירות והביטחון של בנק לאומי במישרין, על ידי עובדי הבנק ונציגיו, ובין אם בוצעו על ידי קבלני משנה אחרים, כגון חוקרים פרטיים אחרים שטרם נחשפו, שאינם מר זוננשיין האמור.
5. המבקשים ובית המשפט הנכבד עצמו, נחשפו כבר במסגרת ההליך המתנהל לעובדה כי התבצעו מעקבים אחרי המבקשים, מעבר למעקבים המתועדים בחומר שנמסר על ידי מר זוננשיין (המתעד מעקב בשני ימים עוקבים בלבד בהתאם לחומר שנמסר, ביום 30.10.14 וביום 31.10.14). כך לדוגמא נמצאים בחומר החקירה עדויות למעקב אחר המבקש, ברק כהן, בחודש דצמבר 2014, במועד בו פוזרו הכרזות המכילות את הכיתוב "דנה לא אשמה שאמא פושעת". בנוסף, העיד המחנך של דנה עמינח כי בחודש פברואר 2015 הוא קיבל התרעה מראש מאנשי בנק לאומי כי המבקש ברק כהן בדרכו לסביבת בית הספר אלון לביצוע פעולת מחאה באזור. שני אירועים ספורדיים לכאורה אלה, בהם נתגלו במהלך החקירה והמשפט עדויות למעקב אחרי המבקש ברק כהן וייתכן שאף אחרים, מלמדים על פעולות מעקב אינטנסיביות הרבה יותר מאלה שנחשפו עד עתה במסגרת החקירה המשטרית ובמסגרת הבקשה הקודמת לפי סעיף 108 לחסד"פ. לא יכולה להיות מחלוקת כי המעקב אחר המבקשים בכלל ואחר המבקש ברק כהן בעיקר לא התרחש במשך יומיים בלבד, בחודש אוקטובר 2014.
6. עדויות אלה, יחד עם חומרים נוספים שנמסרו למשטרת ישראל על ידי עדי התביעה מר זוננשיין ומר קופרברג, המכילים את תוצרי החקירות פרטיות שכבר שנחשפו בהליך, מלמדים כי המבקשים כפעילי מחאת "באים לבנקאים", היו נתונים במשך תקופה ארוכה למעקבים ופעולות חקירה פרטיות מטעם מחלקת הביטחון והחקירות של בנק לאומי, במישרין או בעקיפין על ידי חוקרים פרטיים, שיש בהם פגיעה קשה ביותר בפרטיותם ולטעמם עולים לכדי עבירה של פגיעה בפרטיות בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

7. למרות זאת, ואף לאחר הבקשה הקודמת לפי סעיף 108 לחסד"פ, עדיין רק חלק קטן, קצה הקרחון ממש, של פעילות פוגענית זו נחשף במסגרת ההליך. למרות השלב המתקדם של ההליך הפלילי והבקשה שהוגשה החומרים שנחשפו עד עתה הם רק החומרים שהועברו למשטרת ישראל על ידי נציגי המשיב בנק לאומי, חומרים שהועברו בצורה סלקטיבית ביותר, היכן שהדבר שירת את האינטרסים של המתלוננים, כאשר המשיבים עומדים כחומה בצורה בניסיון לכסות ולהסתיר את היקף החקירה והמעקבים שהתבצעו כנגד המבקשים באותה העת. לאור זאת, היקף החקירות הפרטיות, המעקבים והפגיעה בפרטיות שבוצעו כנגד המבקשים לא נחשפה לא בפני המבקשים ולא בפני בית המשפט הנכבד, לא במלואה ואף לא ברובה.

8. המבקשים מבקשים לקבל את מלוא החומרים האמורים במסגרת בקשת המשך זו.

9. **ראשית, נראה למבקשים כי לא תהייה מחלוקת כי ככל שיש תיעוד מעקב ובילוש בידי בנק לאומי אשר מתעד אירועים שבכתב אישום מדובר בחומר שהוא חומר רלוונטי בגרעין הקשה של המונח. לטענת המבקשים, גם תיעוד של אירועים המצוינים בחומר החקירה והמשיבים נחקרו לגביהם, הגם שאירועים אלה לא מצאו דרכם לכתב האישום, עונה על דרישת הרלוונטיות בגרעינה הקשה כאמור.**

10. שנית, לטענת המבקשים, הפגיעה בפרטיותם על ידי פעולות המעקב והאיסוף הפרטיות שנערכו נגדם, גדולה בהרבה מן הפגיעה הנטענת בפרטיות המתלוננת גב' רוסק-עמינח כתוצאה מפעולות המחאה נגדה, המתוארות באישום הראשון לכתב האישום. בעוד האישום הראשון מדובר על הטרדה אחרת בלבד, כאן מדובר בבילוש, בהתחקות ובמעקב אשר מהווים את הליבה של הפגיעה בפרטיות המגולמת בסעיף 2 (1) לחוק.

11. החקירות הפרטיות שבוצעו על ידי בנק לאומי כנגד המבקשים, מקימות למבקשים טענה של הגנה מן הצדק, אכיפה בררנית מפלה של הדין כנגדם.

12. לטענת המבקשים, בעוד הם מואשמים בפגיעה בפרטיותה של המתלוננת גב' רוסק-עמינח בצורה של הטרדה אחרת, עולה כי זו, באמצעות בנק לאומי שהיא המנהלת הכללית שלו, פגעה זו פגיעה קשה לא פחות בפרטיותם שלהם. בעוד משטרת ישראל חקרה ברצון רב את הטענות כנגד המבקשים והנאשמים האחרים בגין פגיעה בפרטיות המתלוננת, היא לא חקרה כלל את האפשרות כי המבקשים והנאשמים האחרים היו גם הם קורבנות של פגיעה קשה בפרטיותם שלהם, הגם שראיות ראשוניות לכך הובאו לידיעתם כבר במהלך החקירה.

13. נציין כי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון מבחני הרלוונטיות (לגבי חומר חקירה) כוללים כל חומר הנוגע לאישום הגם אם הרלוונטיות שלו פריפריאלית או גבולית, והספק בעניין זה הוא לטובתו של הנאשם (בש"פ 9322/99 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 376, 381, בבג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בירושלים**, פ"ד ס(1) 360, 378, בש"פ 2043/05 **מדינת ישראל נ' זאבי**, פורסם בנבו, 15.09.05, פסקה 12). במקרה זה, החומרים המבוקשים הם בודאי רלוונטיים לאישומים, הן מבחינת התקופה, הן מבחינת הנפשות הפועלות והן מבחינת האירועים שבכתב האישום. כך שיש בחומרים כדי לתרום משמעותית להגנת המבקשים הנאשמים בפלילים בהליך זה.

14. לאור זאת, ולאור טענת המבקשים כי החומר המבוקש על ידם הוא רלוונטי ביותר להגנתם, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להורות למשיב להעביר לעיונו של בית המשפט הנכבד ובית המשפט הנכבד מתבקש להעביר לעיון ההגנה את החומרים המבוקשים במסגרת בקשה זו.

המסגרת המשפטית וטענת חיסיון

15. נציין שוב, כפי שצינו בבקשה הקודמת, כי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון ככלל, מסמכים הקשורים לעד תביעה ואשר אינם נמצאים בידי המאשימה ואינם קשורים לליבת האישומים בתיק, ככלל יש לדון בבקשה לקבלם במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (בש"פ 8815/15 **סעד נ' מדינת ישראל**, נבו, 10.5.16, בש"פ 5190/14 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל**, נבו, 26.8.14, בש"פ 8685/13 **יעקוב נ' מדינת ישראל**, נבו, 29.1.14, בש"פ 8252/13 **שיינר נ' מדינת ישראל**, נבו, 23.1.14).

16. החומר המבוקש בבקשה זו עונה על המבחנים הללו ולכן לטעמנו ההליך המתאים לבקשו הוא במסגרת בקשה זו, המוגשת לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

17. עוד נבקש לציין כי לאור העובדה שמדובר בחומר המוחזק בידי של בנק לאומי ואינו נוגע ללקוחותיו של הבנק ולענייניהם הבנקאים, לא מוטל על החומר חיסיון על פי דין, לא על פי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 ולא חיסיון פסיקתי כלשהו כגון חיסיון בנקאי. מכיוון שהחומר אינו מוחזק בידי חוקר פרטי יותר, אלא בידי הלקוח המזמין, בנק לאומי, לא חל לטעמנו גם החיסיון החלקי מכוח חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972 (ראו: סעיף 7 (ב) לחוק האמור וכן ע"ש (מחוזי ת"א) 2975/96 **ריטה גלזמן נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פורסם בנבו 5.1.97, להלן: עניין גלזמן).

18. לטענת המבקשים בנסיבות אלה, ובניגוד לבקשות אחרות המוגשת כעניין שבשגרה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ (כגון בקשות לקבלת חומרים רפואיים-פסיכיאטריים, פסיכולוגיים-טיפוליים או סוציאליים), אין במקרה זה כל חיסיון שבית המשפט הנכבד נדרש להורות על הסרתו, למען עשיית צדק, טרם העברת החומר לידי ההגנה (בניגוד להעברתו לעיון בית המשפט הנכבד). בהעדר חיסיון, סטטוטורי או פסיקתי כלשהו, החל על החומר המבוקש, לטענת המבקש ברור כי הכף מוטה באופן מובהק לכיוון גילוי החומרים להגנה.

סוף דבר

19. אשר על כן, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להעביר לעיונו, ולאחר מכן להעביר למבקשים את החומרים המבוקשים על ידם ברישא של בקשה זו.

היום, מוצאי שבת, כ"ז שבט תשע"ט

02 פברואר 2019

משה סרוגוביץ, עו"ד

ב"כ המבקש

ברק כהן, המבקש

